

KELANGSUNGAN SYARIAT ISLAM MENERUSI PERUNDANGAN MALAYSIA

¹Mohd Mustaffa Jusoh @ Yusoff,

¹Mohd Musa Sarip,

²Wan Abdul Fattah Wan Ismail,

³Ezad Azraai Jamsari*

³Noorsafuan Che Noh

ABSTRAK

Syariat Islam dan perundangan tidak dapat dipisahkan. Artikel ini bertujuan untuk mengamati justifikasi sistem perundangan yang berteraskan syariat Islam yang bersifat samawi yang membawa konsep mendidik dan bukan sekadar menyakiti. Persoalan yang melibatkan peruntukan perundangan sivil yang berasaskan Perlembagaan Persekutuan dan Enakmen Negeri sebagai elemen perundangan mahkamah syariah di Malaysia bukanlah bertujuan untuk membawa aras perbincangan yang bersifat guaman dan kehakiman. Akan tetapi ia adalah sebagai metode instrumen yang menyokong laras perbincangan yang lebih bersifat kemasyarakatan. Kajian secara kualitatif digunakan dengan mengambil pendekatan analisis kandungan sebagai reka bentuk kajian dalam penulisan artikel ini. Kajian ini menghujahkan bahawa keperluan ke arah pemantapan perundangan Islam menerusi proses diplomasi dilihat semakin mendesak dan selari dengan perkembangan kehidupan dan kemaslahatan umat Islam di Malaysia.

Kata Kunci: Kelangsungan syariah; perundangan syariah di Malaysia; syariah dan perundangan Malaysia

PENGENALAN

Penulisan ini membincangkan perihal keperluan untuk memastikan kelangsungan syariat Islam di Malaysia melalui perundangan yang diperuntukkan dalam Perlembagaan Persekutuan Malaysia. Perbincangan dimulakan dengan gambaran asas tentang perspektif perundangan Syariah Islam dari sudut takrifan dan sumber serta konsepnya secara ringkas. Selanjutnya, perbincangan tertumpu kepada pengertian, kandungan dan konsep serta hikmah yang terkandung dalam pelaksanaan perundangan jenayah Islam seperti tujuan dan justifikasi hukuman serta beberapa contoh berkaitan realiti peruntukan perundangan dalam Perlembagaan Persekutuan Malaysia yang berkaitan dengan enakmen Syariah Islam di peringkat negeri dan cadangan penambahbaikan. Kajian ini turut mengemukakan beberapa keperluan untuk mengatasi kekangan dan halangan yang didepani dalam usaha pelaksanaan perundangan jenayah yang berlandaskan Syariah Islam dalam realiti Malaysia. Ini dilakukan dengan melihat kepada had dan bidang kuasa mahkamah Syariah sedia ada serta keperluan untuk penambahbaikan.

Secara umumnya, laras perbahasan yang dibawa bukan ke arah perundangan dan implikasi, tetapi terarah kepada perbincangan dari sudut pandang justifikasi dan kehendak sains sosial, walaupun banyak yang menyentuh enakmen dan peruntukan yang berkaitan sebagai pembinaan landasan kerelevanan dan hujah semata. Artikel ini bertujuan untuk mengamati justifikasi sistem perundangan yang berteraskan syariat Islam yang bersifat samawi yang membawa konsep mendidik dan bukan sekadar menyakiti. Kajian secara kualitatif digunakan dengan mengambil pendekatan analisis kandungan sebagai reka bentuk kajian dalam penulisan artikel ini.

LATAR BELAKANG KAJIAN

Sebagai sebuah negara majmuk yang mempunyai kepelbagaian etnik bangsa dan budaya, di samping beberapa kepercayaan agama, syariat Islam telah didominasi oleh bangsa Melayu sebagai tunjang akidah utama dan diterima sebagai agama rasmi Malaysia. Ini sebagaimana yang dinyatakan dengan jelas dalam peruntukan perlembagaan (Perlembagaan Persekutuan, Perkara 3[1]). Islam dan disiplin ilmu yang mendasarinya begitu sinonim di Nusantara, terutama di Malaysia ini. Kewujudan Islam di Tanah Melayu telah bermula sejak sekitar kurun ke-13M apabila kerajaan Melayu Kedah pada ketika itu telah menerima Islam sebagai agama anutan bagi raja dan rakyat jelatanya. Namun impak Islamisasi yang besar terhadap gaya hidup masyarakat berlaku pada kurun ke-15M pada era Kesultanan Melayu Melaka (al-Attas 1989). Beberapa rekod yang ditemui turut mencatatkan pengamalan perundangan syariat Islam seperti Kanun Melaka dan Undang-undang Islam Terengganu (Hamid 1990).

Justeru, usaha pembentukan toleransi budaya dan integrasi kemasyarakatan dalam konteks Malaysia tidak bermakna tolak ansur yang membuta tuli dalam semua aspek kehidupan. Aspek akidah dan halal haram dalam kehidupan yang disentuh syariat Islam telah dinyatakan secara terperinci oleh para sarjana Islam dalam pelbagai disiplin ilmu seperti *fiqh*, *usul al-fiqh*, tafsir dan hadis yang bersumberkan al-Qur'an dan al-Sunnah. Islam meraikan *'urf* kebiasaan setempat selagi mana ia selari dengan kerangka asas syariat dengan mengambil kira *maslahah* dan *mafsadah* yang bersifat syarie. Kupasan terfokus berkaitan perihal kelangsungan Syariat Islam menerusi perundangan Malaysia ini telah digarapkan oleh beberapa kajian literatur seperti pencerakinan Abdul

Rahman (1997), Abu Zahrah (1987), al-'Alim (1992), Othman (1981) dan juga Rahimin Afandi (1999). Kajian seumpamanya yang mutakhir berkaitan pencerakinan ini pula ialah seperti Mahyidin et al. (2017a), Mahyidin et al. (2017b), Mohd Hafiz et al. (2016), Wan Zulkifli et al. (2015) dan juga Ibnor Azli, Mohd Hafiz dan Ezad Azraai (2015).

PERUNDANGAN ISLAM

Perundangan Islam ialah satu sistem perundangan yang matlamatnya adalah untuk mencapai asas kemaslahatan dalam kehidupan yang bersumberkan ketetapan oleh Allah SWT dan Rasul-Nya SAW. Implimentasinya adalah menurut kesesuaian dan kemaslahatan semasa, melalui mekanisme ijtihad dan ijmak yang merupakan sebahagian daripada elemen pembentukan syariah Islam yang luas ('Awdah t.th.).

Syariah sebagai satu daripada aspek tunjang dalam sistem kehidupan Rabbani yang berbeza dari perspektif akidah dan akhlak, kerana peranannya lebih ketara kepada aspek 'amaliyah (praktikaliti) dalam kehidupan, meliputi persoalan ibadah, muamalat, munakahat dan jinayat. Namun ini tidak bermakna yang ia berada dalam mekanisme berasingan dan terpisah daripada elemen Rabbani lain, bahkan semuanya perlu berjalan selari demi mencapai matlamat kehidupan, iaitu *maslahah*. Ini sebagaimana firman Allah SWT dalam Surah al-Baqarah, ayat 208, yang mafhumnya: "Wahai orang yang beriman, masuklah kamu ke dalam Islam secara keseluruhannya, dan janganlah kamu turut jejak langkah syaitan, sesungguhnya syaitan itu musuh yang nyata bagimu".

Allah SWT menegur pandangan golongan yang cuba memisahkan Islam kepada elemen tertentu sahaja (seperti sekularisme) sebagaimana firman-Nya dalam Surah al-Baqarah, ayat 85, yang mafhumnya: "Apakah kamu beriman kepada sebahagian *al-Kitab (Taurat)* dan ingkar terhadap sebahagian yang lain? Tiadalah balasan bagi orang yang berbuat demikian dari padamu, melainkan kenistaan dalam kehidupan dunia, dan pada hari kiamat mereka dikembalikan kepada seksa yang sangat berat". Konsep perundangan dalam Islam dirangka berdasarkan prinsip serta asas yang jelas, iaitu melindungi masyarakat daripada perbuatan keji serta menjamin hak-hak individu atau masyarakat. Prinsip asas perundangan Islam ialah جلب المصالح ودفع المفاسد, iaitu untuk memelihara kepentingan atau *maslahah* dan menolak kerosakan atau *mafsadah* agar terjamin keselamatan individu dan masyarakat.

Maslahah dalam perundangan pula terbahagi kepada yang berbentuk tetap seperti *maslahah* dalam pengharaman terhadap jenayah zina, membunuh dan murtad, dan *maslahah* yang berubah mengikut kesesuaian keadaan, suasana dan individu seperti hukuman takzir yang dikenakan berbeza berdasarkan adat dan kebiasaan yang berbeza di antara satu tempat ke tempat yang lain, penentuan kadar zakat dan mahar yang berbeza antara satu negeri dari negeri yang lain (al-Buti 1982).

Matlamat asas perundangan Islam adalah untuk memelihara dan menjaga lima perkara dasar dalam kehidupan manusia, iaitu:

1. menjaga kesucian Islam (حفظ الدين).
2. menjaga nyawa (حفظ الحياة).
3. menjaga akal fikiran (حفظ العقل).
4. menjaga nasab dan maruah (حفظ النسب).
5. menjaga harta benda (حفظ المال).

Perlaksanaan sistem perundangan Islam tidak membebankan penganutnya, malah ia sesuai dipraktikkan sepanjang zaman. Ini kerana perlaksanaannya amat mengambil kira keupayaan dan kemampuan manusia. Penetapan hukum juga adalah bertujuan untuk mendidik si pelaku dan masyarakat umum dan bukan untuk menyakiti semata-mata.

SUMBER UTAMA PERUNDANGAN ISLAM

Pada asasnya, sumber-sumber perundangan Islam terbahagi kepada dua ('Awdah t.th.), iaitu (1) sumber primer, dan (b) sumber sekunder.

Sumber Primer

1. *Al-Qur'an*. Al-Qur'an merupakan sumber utama perundangan Islam, dan dengan sendiri syariah Islam merupakan syariah terbaik, bahkan yang dipilih oleh Allah SWT. Al-Qur'an amat sesuai digunakan sebagai panduan dan rujukan untuk kehidupan semasa kerana isi kandungannya yang lengkap merangkumi pelbagai bidang seperti sosial, ekonomi, undang-undang, sejarah dan sains. Al-Qur'an mempunyai 114 surah dan jumlah ayatnya sebanyak 6,236 ayat. Daripada jumlah ayat tersebut, lebih kurang 500 ayat sahaja yang berhubung dengan perundangan dan selebihnya menjelaskan tentang akidah dan pembentukan akhlak. Dalam kebanyakan aspek perundangan, al-Qur'an didatangkan dengan nas secara prinsip umum dan kaedah *kulliyah* agar hukumnya dapat diperkembangkan.
2. *Al-Sunnah*. Al-Sunnah ialah segala yang disandarkan kepada Nabi Muhammad SAW, sama ada *qawli* (perkataan), *fi'li* (perbuatan), *taqriri* (pengakuan), sifat kejadian dan riwayat hidup Baginda serta sebelum dan sesudah Baginda dilantik menjadi Rasul. Al-Sunnah diriwayatkan daripada para Sahabat RA, tabiin dan seterusnya sehingga ditulis oleh para ulama pengumpul hadis. Ia juga merupakan wahyu daripada Allah SWT. Perbezaan antara wahyu al-Qur'an dan wahyu al-Sunnah ialah al-Qur'an diwahyukan oleh Allah SWT secara menyeluruh meliputi lafaz dan maknanya, manakala al-Sunnah pula diwahyukan oleh Allah SWT dalam bentuk maknanya sahaja, dan lafaznya datang daripada Rasulullah SAW. Para ulama Islam bersepakat bahawa selain al-Qur'an, al-Sunnah juga menjadi sumber syariah, termasuk dalam aspek perundangan. Buktinya ialah apabila Rasulullah SAW mahu menghantar sahabat Baginda, Mu'adh ibn Jabal RA ke Yaman sebagai Gabenor, Baginda SAW telah bertanya tentang apakah sumber rujukannya apabila menghadapi sesuatu masalah

perundangan. Jawapan Mu'adh bahawa beliau akan merujuk kepada al-Qur'an, kemudian kepada al-Sunnah dan seterusnya akan berijtihad tanpa ragu-ragu sekiranya tiada nas daripada al-Qur'an dan al-Sunnah. Jawapan beliau ini telah dipersetujui dan diperakui Rasulullah SAW dengan sabda: الحمد لله الذي وفق رسول رسول الله .

Sumber Sekunder

1. *Ijmak*. Ijmak bererti kata sepakat semua para mujtahid Islam pada suatu masa tertentu selepas kewafatan Rasulullah SAW mengenai sesuatu permasalahan yang melibatkan hukum syariah. Ini bermakna apabila para ulama bersepakat tentang sesuatu hukum syariah, iaitu sama ada wajib atau haram atau sunat atau makruh atau harus, ia akan menjadi ijmak. Ijmak dianggap sebagai satu daripada sumber perundangan Islam kerana kebenarannya sangat dipercayai. Umat Islam perlu meyakini persetujuan para ulama dalam menentukan sesuatu hukum, termasuk dalam bidang perundangan.
2. *Ijtihad*. Ijtihad bermaksud usaha yang tekun dan teliti yang dilakukan oleh seseorang bertaraf *mujtahid* bagi mendapat dan menentukan sesuatu hukum syarak yang amali melalui prosedur *istinbat*. *Istinbat* bermaksud proses untuk memahami, berfikir dan melakukan kajian. Seseorang yang layak dan berautoriti untuk melakukan ijtihad digelar *mujtahid*. *Mujtahid* tidak boleh hanya mengikut pendapat orang lain tanpa melakukan ijtihadnya sendiri. Tidak semua hukum atau masalah dalam syariah boleh ditentukan hukumnya melalui ijtihad. Hanya masalah yang hukumnya tidak dinyatakan oleh nas secara pasti sahaja yang boleh diijtihadkan. Bagi masalah yang hukumnya telah dinyatakan oleh nas yang pasti, penentuan hukum itu tidak lagi dibolehkan berijtihad. Kaedah *fiqh* dengan jelas menyatakan: لا مساع للاجتihad في مورد النص, iaitu, "tidak dibenarkan berijtihad dalam perkara yang telah nyata nasnya". Dalam perundangan Islam, ijtihad boleh berlaku dalam banyak kaedah dan bentuk seperti:
 - a. *al-Qiyas*, iaitu perbandingan permasalahan baru dengan hukum yang tersedia ada nasnya.
 - b. *al-Istishab*, iaitu pengekal hukum asal selagi tiada perubahan dalam sifat dan keadaannya.
 - c. *Sad al-Dhara'i'*, iaitu penutupan sebarang ruang yang boleh membawa kepada pelanggaran larangan syariah.
 - d. *Masalih al-Mursalah*, iaitu pertimbangan semula sesuatu hukum demi menjamin matlamat *maslahah* tanpa sebarang pelanggaran syariat.
 - e. *al-'Urf*, iaitu penerimaan sesuatu adat dan kebiasaan yang telah diamalkan oleh kelompok tertentu dan tidak melanggar batas syariat.
 - f. Syariat terdahulu, iaitu pensyariaan para rasul terdahulu yang selari dengan syariat Nabi Muhammad SAW.

Ijtihad penting kerana ia merupakan satu mekanisme penentuan hukum memandangkan terlalu banyak perkara baru yang muncul dalam pelbagai bidang hidup manusia seperti ekonomi, politik, sosial, kesihatan dan perubatan, sains dan teknologi dan sebagainya. Ijtihad memungkinkan umat Islam turut serta dalam kemajuan dunia hari ini dan tidak ketinggalan di belakang arus ketamadunan dan modenisasi dunia, semata-mata kerana ketiadaan hukum yang jelas bagi perkara baru tersebut.

PERUNDANGAN JENAYAH ISLAM

Secara umumnya, apabila membicarakan tentang perundangan Islam, aspek yang dilihat banyak menyentuh berkenaan perundangan jenayah, dan perbincangan jenayah dalam *fiqh* Islami bukan terhenti setakat kesalahan dan hukuman semata-mata. Para *fuqaha'* membawa persoalan berkenaan bagaimana untuk mendidik dan memastikan manfaat kehidupan tercapai dengan menjaga sistem kehidupan. Al-Mawardi (1989), mendefinisikan *al-jinayat* atau *al-jarimah* sebagai larangan syarak yang dicegah oleh Allah SWT dengan *had* (hukuman) atau takzir. Perundangan jenayah Islam meliputi semua kesalahan jenayah dalam Islam, hukuman terhadap kesalahan jenayah tersebut serta kaedah perbicaraan dan pembuktian bagi setiap kesalahan jenayah yang ditetapkan. Dalam hal ini, kesalahan jenayah Islam berbeza daripada kesalahan jenayah konvensional.

Penggunaan istilah *al-jinayat* dalam konsepnya yang umum tidak begitu popular dalam kalangan para *fuqaha'* klasik Islam. Mereka lebih biasa menggunakan istilah yang lebih khusus, iaitu *hudud*, *qisas* dan takzir dengan secara terpisah. Dengan kata lain, mereka kurang menggunakan istilah 'kesalahan jenayah' secara umum tetapi sebaliknya menggunakan istilah lebih terperinci dengan memecahkan konsep 'jenayah' itu kepada tiga komponen yang lebih kecil, iaitu kesalahan *hudud*, *qisas* dan takzir.

Kesalahan Hudud

Hudud dari sudut bahasa membawa maksud menahan atau mencegah. Manakala dari segi istilah ialah hukuman yang telah ditetapkan oleh nas-nas al-Qur'an dan al-Sunnah yang wajib dilaksanakan sebagai hak Allah SWT demi menjaga *maslahah* dan kepentingan masyarakat umum dan ketenteraman orang ramai. Antara firman Allah SWT berkenaan hudud ialah seperti ayat 229 dalam Surah al-Baqarah, yang mafhumnya: "Itulah hukum-hukum Allah, janganlah kamu melanggarnya. Barang siapa yang melanggar hukum-hukum Allah mereka itulah orang yang zalim". Kadar hukumannya adalah mandatori dan tidak boleh dipinda, sama ada dikurangkan atau ditambah. Mengikut pendapat jumhur *fuqaha'* kesalahan hudud adalah terdiri daripada bentuk kesalahan seperti berzina, mencuri, meminum arak, menuduh zina, menyamun, memberontak dan murtad.

Kesalahan Qisas

Qisas dari sudut bahasa bermaksud memotong. Manakala dari sudut syarak ialah hukuman balas bagi kesalahan membunuh dibalas dengan bunuh, menghilangkan satu daripada anggota orang lain atau melukakannya atau mencederakannya dibalas dengan hukuman mengikut jenis kesalahan yang dilakukannya. Firman Allah SWT berkenaan *qisas* ialah sebagaimana ayat 178

dalam Surah al-Baqarah, yang mafhumnya: “Wahai orang yang beriman, diwajibkan atas kamu *qisas* berkenaan dengan orang yang dibunuh; orang merdeka dengan orang merdeka, hamba dengan hamba dan wanita dengan wanita”.

Menurut para *fuqaha*, kesalahan *qisas* ialah kesalahan terhadap nyawa dan tubuh badan manusia. Secara ringkasnya ia boleh dikategorikan sebagai: Kesalahan terhadap nyawa, iaitu membunuh dan kesalahan terhadap tubuh badan, iaitu meluka atau mencederakan. Kesalahan terhadap nyawa dari satu aspek dan tubuh badan daripada satu aspek yang lain, iaitu kesalahan terhadap anak dalam kandungan. Di samping itu, terdapat satu hukuman lain bagi kesalahan seperti ini, iaitu *diyat*. Ia adalah hukuman alternatif apabila hukuman *qisas* tidak boleh dilaksanakan oleh sebab-sebab tertentu, seperti apabila jenayah itu sendiri berlaku tidak sengaja atau separa sengaja, atau apabila hukuman *qisas* tidak dapat dilaksanakan oleh sebab-sebab teknikal, seperti berlaku percanggahan dalam pembuktian atau timbul keraguan di antara keterangan pelaku dan mangsa, atau semata-mata kerana pihak mangsa tidak mahu melaksanakan *qisas* dan memilih *diyat* sebagai ganti.

Diyat

Diyat ialah denda yang wajib dibayar oleh orang yang melakukan jenayah kerana kesalahan jenayahnya sebagai ganti *qisas*. Apabila keluarga orang yang dibunuh (pembunuhan sengaja) atau orang yang hilang atau dcederakan anggota atau yang dcederakan memaafkan, ia diganti dengan diat. Hanya waris sahaja yang boleh memaafkan tetapi bukan pemerintah. Firman Allah SWT berkenaan *diyat* ialah sebagaimana ayat 178 dalam Surah al-Baqarah, yang mafhumnya: “Dan hendaklah pelaku yang diberikan kemaafan itu membayar (*diyat*) kepada yang memberi maaf dengan cara yang baik, yang demikian itu adalah suatu keringanan dari Tuhan kamu dan rahmat-Nya”.

Kesalahan Takzir

Takzir pada bahasa ialah satu bentuk seksaan (hukuman) yang tidak sampai ke tahap hukuman hudud. Hukuman takzir ialah hukuman yang tidak ditentukan kadarnya oleh syarak ke atas penjenayah. Para *fuqaha* mentakrifkan takzir sebagai satu pembalasan yang tidak ditetapkan kadar wajibnya, sama ada berkaitan hak Allah SWT atau hak manusia, dan juga perbuatan maksiat yang tiada ditetapkan hukuman had dan hukuman *kaffarah* padanya. Kesalahan ini telah dikelaskan kepada beberapa kategori, iaitu: perbuatan maksiat, iaitu yang diharamkan oleh Syarak; perbuatan yang bertentangan dengan kepentingan awam; dan perbuatan atau tinggalkan yang tidak wajar, iaitu bertentangan dengan sifat-sifat murni.

HIKMAH PELAKSANAAN HUKUMAN JENAYAH ISLAM

Setiap ketetapan perundangan dan peraturan yang disyariatkan Allah SWT kepada umat manusia tidak didatangkan dengan sia-sia, bahkan semuanya membawa kebaikan dan menghasilkan manfaat kepada kehidupan manusia sejagat ('Awdah t.th.). Hikmah daripada pelaksanaan undang-undang jenayah dalam Islam adalah untuk menegah dan menahan manusia daripada mendekati kesalahan tersebut, memelihara masyarakat daripada *kefasadan*, dan menyucikan daripada dosa dan noda.

Menurut Ibn Taymiyyah (2001), antara rahmat Allah SWT ialah mensyariatkan hukuman jenayah yang berlaku antara manusia, sebahagian mereka ke atas sebahagian yang lain pada jiwa, tubuh badan, harta benda, kehormatan, pembunuhan, pencederaan, menuduh zina dan juga mencuri. Lalu Allah SWT telah menghukum bentuk-bentuk tegahan untuk menahan daripada melakukan jenayah yang merupakan matlamat hukum dan mensyariatkan hukuman dalam bentuk yang sebaik-baiknya, yang mengandungi kemaslahatan, tegahan dan pembasmian, di samping tidak melampaui kadar yang sepatutnya ditanggung oleh penjenayah daripada tegahan itu.

Oleh sebab itu, Allah SWT tidak mensyariatkan hukuman berbohong dengan memotong lidah dan tidak pula dibunuh, hukuman berzina tidak pula disembelih, hukuman mencuri tidak pula dibunuh. Sebaliknya Allah SWT mensyariatkan kepada mereka tentang hukuman tersebut dengan memastikan nama dan sifatnya termasuk dalam hikmah dan rahmat-Nya, kelembutan, keihsanan dan keadilan-Nya agar menghilangkan bala atau celaka dan menyenyapkan kezaliman dan permusuhan, dan semua insan berpuas hati dengan apa yang dikurniakan oleh *Malik* dan *Khaliqnya*. Dengan demikian, manusia tidak sewenang-wenangnya merampas hak orang lain. Justeru, kesimpulannya antara hikmah yang nyata daripada pelaksanaan perundangan jenayah Islam adalah untuk:

1. Memberi keadilan kepada umat manusia.
2. Melindungi masyarakat daripada bahaya jenayah dan mencegah sebelum berlaku.
3. Memperbaiki penjenayah dan memperbetulkan penyelewengan.
4. Membersihkan dosa penjenayah dan menyelamatkannya daripada azab akhirat.
5. Memberi *ta'dib* (pengajaran), *pengislahan* (pemulihan) dan menghalang daripada penerusan perlakuan jenayah.
6. Menjaga *maslahah* umum yang disebut sebagai hak Allah SWT dan *maslahah* khusus yang dipanggil hak hamba.
7. Menjaga kemurnian dan kelangsungan Islam sebagai cara hidup.
8. Mendapatkan keredaan dan keberkatan Allah SWT dalam kehidupan di dunia dan akhirat.

Cakupan dalil berkenaan hikmah pelaksanaan perundangan jenayah Islam ialah sebagaimana firman Allah SWT dalam Surah al-Baqarah, ayat 179, yang mafhumnya: “Dan dalam pelaksanaan *qisas* itu ada (jaminan kelangsungan) hidup bagimu, wahai orang yang berakal, moga kamu bertakwa”. Firman Allah SWT lagi dalam Surah al-Ma'idah, ayat 32, yang mafhumnya: “Dan sebagai pengajarannya telah kami tetapkan kepada Bani Israel bahawa barang siapa yang membunuh tanpa alasan yang hak, lantas seolahnya dia telah membunuh seluruh manusia, dan barang siapa yang menyelamatkan satu jiwa, seolahnya dia telah menyelamatkan seluruh manusia”.

Manakala dalam pelaksanaan hukuman hudud pula, Allah SWT secara jelas menyatakan ia adalah sebagai tindakan pencegahan sebagaimana firman-Nya dalam Surah al-Ma'idah, ayat 3, yang mafhumnya: "Dan orang lelaki dan perempuan yang mencuri, (hukumannya) potonglah tangan keduanya sebagai balasan perbuatan mereka itu, (ini adalah langkah) pencegahan daripada Allah, dan Allah Maha Berkuasa Lagi Bijaksana".

REALITI PERKEMBANGAN DAN PELAKSANAAN PERUNDANGAN ISLAM DI MALAYSIA

Menurut pandangan Mohd Salleh (1986), kedudukan perundangan Islam dalam perlembagaan sebenarnya begitu rapuh, meskipun Islam diterima secara rasminya sebagai agama yang diperakukan di peringkat Persekutuan dan negeri di seluruh Malaysia sebagaimana yang termaktub di dalam peruntukan Perlembagaan Persekutuan Perkara 3(1) yang dibaca bersama Jadual Kesembilan. Kuasa penggubalan undang-undang yang berkaitan orang Islam adalah tertakluk kepada bidang kuasa kerajaan-kerajaan negeri, dan hakikat ini membawa kepada tidak seragaman yang begitu ketara dalam peruntukan enakmen yang terdapat di setiap negeri. Fatwa dan pengurusannya juga dilihat terkesan dalam situasi berkenaan.

Undang-undang jenayah Islam di Malaysia pada dasarnya sehingga hari ini hanya meliputi ruang lingkup takzir. Sehingga kini, tiada sebarang hudud mahupun *qisas* dilaksanakan walaupun terdapat usaha-usaha untuk melaksanakannya di Kelantan dan Terengganu satu ketika dahulu. Malahan bidang kuasa jenayah mahkamah Syariah juga amat terhad sekiranya dibandingkan dengan mahkamah sivil (Zulkifli 2007). Dari aspek bidang kuasa jenayah, hukuman maksimum yang diperuntukkan di dalam enakmen-enakmen sebelum tahun 1965 merangkumi denda sebanyak lima ribu atau penjara selama tempoh tidak melebihi empat bulan atau kedua-duanya sekali. Had hukuman maksimum ini telah ditingkatkan pada tahun 1965 dengan memperkenalkan Akta Mahkamah Syariah (Bidang Kuasa Jenayah) 1965 atau lebih dikenali sebagai Akta 355. Akta ini bertujuan untuk memberi dan menyeragam bidang kuasa berkaitan hukuman kepada mahkamah yang ditubuhkan di bawah mana-mana undang-undang negeri dalam hal berkaitan undang-undang Islam. Pada peringkat ini, denda yang dikenakan adalah tidak melebihi seribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya sekali.

Pada tahun 1984, pindaan pada Akta Mahkamah Syariah (Bidangkuasa Jenayah) telah dibuat dan setelah itu hukuman maksimum yang boleh dijatuhkan oleh Mahkamah Syariah ialah denda lima ribu atau penjara tiga tahun atau enam kali sebatan atau kombinasi mana-mana hukuman. Pindaan pada tahun 1988 di dalam Perlembagaan Persekutuan telah dilakukan, iaitu pada artikel 121(1A) yang dikatakan telah membawa kepada penambahan kewibawaan Mahkamah Syariah yang telah diberi kuasa eksklusif. Bidang kuasa Mahkamah Syariah tidak boleh dicampuri oleh mahkamah Sivil sekiranya masih dalam perkara berikut: Pihak-pihak yang terlibat adalah Muslim dan perkara yang menjadi pertikaian itu adalah dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah.

Namun begitu, dari sudut praktisnya, pindaan ini tidak memperluaskan bidang kuasa yang diperuntukkan kepada Mahkamah Syariah, bahkan ia hanyalah mengenai pemisahan kuasa antara kedua-dua institusi kehakiman, Syariah dan Sivil. Ini jelas menunjukkan Mahkamah Sivil masih mempunyai bidang kuasa untuk membatalkan keputusan kehakiman bagi perkara yang tidak termasuk dalam Senarai Dua Jadual Kesembilan (Kamal Halili 1988). Kerajaan negeri juga tidak mempunyai kuasa untuk melaksana dan menguatkuasakan undang-undang Islam selain daripada yang disebut dalam senarai Negeri kerana ini akan bertentangan dengan Perkara 74(2) Perlembagaan Persekutuan.

Sekiranya berlaku pertindihan sebegini, Perkara 4(1) memperuntukkan kuasa kepada Mahkamah Sivil untuk membatalkan sebarang keputusan penghakiman yang telah dibuat oleh Mahkamah Syariah atau Kerajaan Negeri. Mahkamah Agung Malaysia pernah menegaskan perkataan Islam yang terdapat dalam Perkara 3 dalam Perlembagaan Persekutuan ini hanya terhad kepada upacara dan adat istiadat keagamaan sahaja, oleh itu Mahkamah Sivil masih lagi mempunyai kuasa yang luas seperti mentafsir dan membatalkan enakmen undang-undang Islam yang telah dibuat oleh setiap negeri (M. Suffian 1972).

Pada 7 April 2015, YB Ahli Parlimen Marang, Dato' Seri Haji Abdul Hadi Awang telah membawa usul untuk meminda sekali lagi Akta Mahkamah Syariah (Bidang Kuasa Jenayah) 1965. Setelah beberapa kali dimasukkan di dalam Aturan Urusan Mesyuarat Dewan Rakyat, akhirnya usul tersebut dibaca oleh YB Ahli Parlimen Marang pada 26 Mei 2016. Dalam cadangan pindaan yang dikemukakan oleh Ahli Parlimen Marang tersebut, iaitu mengusulkan (dan memasukkan Seksyen baru, iaitu Seksyen 2A Akta 355) agar Mahkamah Syariah mempunyai bidang kuasa menjatuhkan hukuman yang dibenarkan oleh undang-undang Syariah selain daripada hukuman mati. Kadar maksimum hukuman pula dinaikkan kepada denda RM100,000, 10 tahun penjara dan 100 kali sebatan syarie.

Pada 22 November 2016, YAB Dato' Seri Dr. Ahmad Zahid Hamidi, Timbalan Perdana Menteri Malaysia telah mengumpulkan semua Ahli Parlimen beragama Islam untuk taklimat khas berkaitan RUU 355 ini. Antara perkara yang dibincangkan ialah hakikat bahawa usul asal YB Ahli Parlimen Marang itu adalah terlalu umum dan tanpa had. Beliau kemudiannya telah mengumumkan kerajaan akan mengambil usul tersebut untuk diperbaiki dan dibincangkan di peringkat Jawatankuasa Khas Ahli Parlimen.

Hasilnya, pada 24 November 2016, YB Ahli Parlimen Marang telah membawa pindaan kepada usul asal yang dikemukakan sebelum itu. Usul itu telah dipinda menurut Peraturan 28 Peraturan Mesyuarat Dewan Rakyat, dan ia adalah Pindaan Seksyen 2, Akta Mahkamah Syariah (Bidang Kuasa Jenayah) 1965, [Akta 355] dipinda dalam proviso kepada Seksyen 2 dengan menggantikan perkataan 'penjara selama tempoh melebihi tiga tahun atau denda melebihi RM5,000 atau sebatan melebihi enam kali' dengan perkataan 'penjara selama tempoh melebihi 30 tahun atau denda melebihi RM100,000 atau sebatan 100 kali sebagaimana ditadbir selaras dengan tatacara jenayah Syariah', tanpa memasukkan Seksyen 2A. Antara justifikasi yang dilihat mendorong kepada usul pindaan terhadap Akta 355 ini ialah:

1. Kali terakhir akta ini dipinda ialah pada tahun 1984, iaitu lebih 30 tahun dahulu, sedangkan ia membabitkan had bidang kuasa mahkamah yang perlu disesuaikan dengan perkembangan masa.
2. Menaik taraf bidang kuasa Mahkamah Syariah yang realitinya sekarang bidang kuasa yang ada pada Mahkamah Tinggi Syariah hampir sama dengan bidang kuasa jenayah Mahkamah Sektarian sahaja.
3. Pindaan yang dicadangkan ini selari dengan perkembangan dan pembangunan institusi Mahkamah Syariah. Undang-Undang Jenayah Syariah semakin mantap dan terdapat kesalahan jenayah yang dikemas kini.
4. Dari aspek keadilan, umat Islam di Malaysia berhak mendapat perlindungan yang setaraf dengan bukan Islam dari sudut penjagaan kesucian perkahwinan.
5. Kandungan pindaan yang dicadangkan itu sebenarnya adalah untuk menyesuaikan undang-undang yang sedia ada dengan ayat al-Qur'an.
6. Pindaan ini hanya melibatkan orang Islam dan di negeri-negeri dalam Malaysia sahaja, dan ia bukan undang-undang baharu, tetapi pindaan ke atas undang-undang sedia ada.
7. Akta 355 perlu ditambahbaik dari semasa ke semasa, yang bertujuan untuk menjaga kemuliaan syariat Islam dan kehormatan umat.
8. Sebagai wasilah untuk memartabatkan sistem perundangan Islam di Malaysia ini dan menjamin kelangsungan syariat Islam dalam arus perundangan negara.

REALITI YANG DIHADAPI OLEH PERUNDANGAN JENAYAH ISLAM

Antara faktor yang menjadikan perundangan jenayah Islam tidak diterima atau halangan yang dilihat sering ditimbulkan dalam usaha untuk mengimplimentasi perundangan Jenayah Syariah pada era moden ini ialah penolakan secara mutlak yang boleh dijangkakan dari pihak yang menolak Syariah Islam, sama ada dari perspektif akidah atau peraturan kehidupan di dunia ini. Sementara itu, faktor-faktor lain yang tidak diterima atau menjadi halanya ialah:

Tiada Bukti tentang Kesesuaian Undang-undang Jenayah Islam

Persoalan pelaksanaan undang-undang jenayah Islam pada zaman moden merupakan satu realiti cabaran yang agak besar, kerana ia membabitkan proses *taqin*, atau menulis teks undang-undang yang disebut dengan laras bahasa tradisional dalam al-Qur'an dan Hadith ke bahasa perundangan moden. Pelaksanaan undang-undang Syariah tidak berlaku secara menyeluruh dalam kerangka perkembangan negara moden, melainkan perlaksanaan yang bersifat setempat di beberapa daerah dan negara, yang kebetulan majoriti signifikan ialah Muslim, menyebabkan ketiadaan eksperimen menyeluruh, membabitkan negara multiras moden. Setakat kini, tiada negara moden yang menjadi contoh terbaik dan kayu aras ke atas pelaksanaan undang-undang tersebut, kerana ia bersifat lokal. Kaedah pelaksanaannya banyak bergantung kepada faktor demografi negara berkenaan seperti latar belakang ekonomi, campur tangan kuasa asing, kekuatan politik pemimpin tempatan melaksanakan Islam, pengaruh non-Muslim dan seumpamanya. Realiti setiap negara Islam pada zaman sekarang adalah berbeza (al-Zuhayli 1985).

Usaha Penerangan yang Mungkin Masih Kurang Menyeluruh atau Tidak Sampai ke Sasaran

Perdebatan mengenai pelaksanaan perundangan Syariah di negara moden kebanyakannya bersifat akademik, justeru perlu dibuka ruang seluas-luasnya untuk perdebatan secara terbuka dalam kalangan sarjana, ahli politik, pihak berkuasa dan mahkamah. Dalam masa yang sama, pemikiran simplistik juga perlu dielakkan ketika bersemangat melaksanakan undang-undang ini, sebaliknya perlu bersifat analitikal agar pelaksanaannya tidak semata-mata berlandaskan tekstual, tanpa mengabaikan konstektual semasa.

Salah Faham terhadap Konsep Perlaksanaan

Ramai yang menimbulkan kebimbangan sama ada daripada sudut keabsahannya serta kemampuan pelaksanaannya serta kesesuaian masa dan persekitaran. Antara kebimbangan yang dilontarkan ialah kebarangkalian kepada ketidakadilan dalam sistem undang-undang, khasnya apabila membabitkan hukuman ke atas pesalah Muslim dan non-Muslim. Terdapat beberapa persoalan yang perlu dirungkai oleh sarjana. Antaranya ialah kebanyakan pengamalan undang-undang Islam, meliputi *hudud*, *qisas* dan takzir dilaksanakan secara total atau separa total, sejak zaman Rasulullah SAW.

Ibn Qudamah (1997) menyatakan pendakwaan membabitkan Muslim dengan non-Muslim *dhimmi*, perlu dijalankan mengikut undang-undang Islam. Akan tetapi sekiranya membabitkan perceraian sesama non-Muslim, mereka perlu diberikan pilihan untuk diadili menurut cara mereka sendiri. Ini berasaskan firman Allah SWT dalam Surah al-Ma'idah, ayat 42, yang mafhumnya: "Jika mereka (non-Muslim) datang kepadamu, hukumlah di antara mereka (dengan apa yang telah diterangkan oleh Allah), atau berpalinglah dari mereka". Kajian semula terhadap pengkategorian non-Muslim antara *dhimmi*, *musta'min*, *mu'ahid* dan *harbi* ini perlu diperjelaskan supaya pelaksanaan undang-undang Syariah dapat dijalankan dengan sebaik mungkin.

Aliran Pemikiran Liberalisme

Islam liberal merujuk kepada pentafsiran Islam yang lebih terbuka terhadap idea-idea demokrasi, pengasingan agama daripada politik, hak-hak wanita, kebebasan berfikir dan kemajuan manusia, satu aliran yang menolak kesepakatan ulama serta menafsirkan al-Qur'an dan Hadis menurut fahaman akal. Mereka ialah golongan yang begitu ghairah ingin menyebarkan ilmu agama. Aliran Syariah liberal mengandaikan wahyu dan amalan Nabi Muhammad SAW mengandungi perintah yang menghendaki kaum Muslimin supaya mengambil sikap yang liberal dalam amalan dan fahaman agama. Sebagai contoh, mereka memetik ayat 6 daripada Surah al-Kafirun, yang mafhumnya: "Kepada kamu agama kaum dan kepadaku agamaku", untuk

menyokong pandangan ini. Mereka menyifatkan Perlembagaan Madinah yang menyediakan satu formula kehidupan bersama bagi masyarakat berlainan agama sebagai satu dokumen liberal.

Golongan ini melihat sistem perundangan Syariah yang disusun oleh para ulama silam sudah lapuk dan tidak relevan dengan suasana kehidupan moden. Oleh itu, tiada keperluan untuk melaksanakannya lagi kerana sistem perundangan yang ada telah mencukupi dan berupaya mendatangkan keadilan. Dengan demikian, matlamat perundangan, iaitu keadilan dan kesaksamaan telah dicapai. Faham Islam liberal yang cuba menyamaratakan golongan ulama dan bukan ulama dalam membahaskan perkara asas Islam merupakan satu bentuk ralat ilmu yang menjadi cabang utama proses sekularisasi.

Berdasarkan faktor dan realiti ini, para ulama Islam perlu memainkan peranan yang lebih proaktif dalam menyebarkan ilmu-ilmu Islam kepada masyarakat, baik secara formal atau tidak formal (melalui media massa dan media baru). Ramuan utama dalam menangani gejala ini tentu sekali melalui pengukuhan budaya ilmu dalam masyarakat. Masyarakat yang berilmu sudah tentu dapat membezakan antara yang benar dan yang batil.

Sikap Negatif Umat Islam yang Sanggup Bersekongkol dengan Golongan yang Menolak Islam dengan Menggunakan Saluran Perundangan dan Politik

Muncul beberapa golongan yang mengaku Islam, tetapi secara terang-terangan menolak aspek Syariah yang dilihat tidak selari dengan cara dan gaya hidup moden mereka, antaranya ialah seperti gerakan Sisters In Islam dan kelompok LGBT. Golongan ini sedikit berbeza dengan kelompok liberal dan lebih bahaya sebenarnya, kerana mereka lebih kepada menolak dan mempertikaikan hukum secara terang-terangan, bukan beralasan untuk menuntut alternatif dan pentafsiran baru yang lebih bebas. Di samping itu, terdapat juga pihak yang berkepentingan seperti golongan politik dan agamawan yang sanggup memainkan isu dan mengemukakan alasan dan persoalan yang boleh mengelirukan umat Islam, demi agenda dan kepentingan serta mencari populariti. Terdapat pula kelompok bukan Islam yang berani bangkit mempertikaikan kesucian dan kemuliaan Islam, atas nama demokrasi dan kebebasan bersuara, walaupun jelas ia tiada kaitan dengan sensitiviti agama mereka. Kelompok ini banyak menggunakan interpretasi perundangan, pentafsiran dan hujah yang berasaskan logik, serta sanggup untuk bekerjasama dengan golongan yang menolak Islam dan golongan yang berkepentingan seperti yang dinyatakan tadi.

Implikasi Perundangan Sedia Ada

Sebagai contoh, realiti di Malaysia pada ketika ini, hukuman bagi kesalahan-kesalahan jenayah dalam Kanun Jenayah Syariah itu tertakluk di bawah Mahkamah Sivil. Ini sekali gus menyebabkan berlaku pertindihan undang-undang di antara kedua-dua mahkamah itu. Banyak bukti yang menunjukkan ketidakrelevanan sudut pandangan pengamal undang-undang sivil di Malaysia yang menimbulkan situasi kontradiksi dan mengganggu sensitiviti umat Islam, antaranya ialah seperti:

1. Keputusan penghakiman Mahkamah Rayuan Malaysia pada 7 November 2014 berkenaan isu transgender, yang membatalkan keputusan Mahkamah Tinggi Syariah Seremban dan mengisytiharkan Seksyen 66 Enakmen Jenayah Syariah Negeri Sembilan adalah bercanggah dengan beberapa peruntukan Perlembagaan Persekutuan. Ini kerana pihak penghakiman melihat pentafsiran kebebasan kemanusiaan dari perspektif yang berbeza.
2. Keputusan Mahkamah Rayuan Malaysia pada 27 Julai 2017 yang membenarkan penasaban anak tidak sah taraf kepada bapanya dan melihat bahawa Ketua Pengarah Jabatan Pendaftaran Negeri tidak terikat dengan fatwa dikeluarkan Majlis Fatwa Kebangsaan dalam menentukan nama bapa pada sijil kelahiran bagi anak orang Islam yang dilahirkan luar nikah. Ini kerana pihak penghakiman melihat tiada justifikasi perundangan yang membolehkan fatwa yang menghalang status nasab anak luar nikah itu memberi implikasi perundangan.

Beberapa keputusan mahkamah Sivil berdasarkan justifikasi dan pentafsiran peruntukan perundangan yang jelas bercanggah dengan syariat Islam dan akidah. Sekiranya undang-undang Islam hendak dilaksanakan terhadap orang Islam di Malaysia, langkah yang perlu dilakukan ialah, sama ada:

1. Menukarkan Perlembagaan Persekutuan, iaitu sumber perundangan tertinggi negara yang menjadi punca kuasa daripada Perlembagaan yang berbentuk sivil konvensional kepada Perlembagaan yang selari dengan al-Qur'an dan al-Sunnah. Perkara 8 juga perlu dipinda untuk membenarkan perbezaan di antara undang-undang Islam dan undang-undang biasa bagi undang-undang jenayah, dan ini memerlukan persetujuan 2/3 ahli di Parlimen dan perkara inilah yang selama ini menghalang langkah pelaksanaannya.
2. Mengemukakan cadangan pindaan rang undang-undang, sama ada dari pihak kerajaan atau dalam bentuk *private bill* (cadangan persendirian) di Parlimen serta mencadangkan pindaan kepada beberapa bahagian tertentu dalam Perlembagaan Persekutuan bagi membolehkan undang-undang jenayah Islam dilaksanakan di setiap negeri di Malaysia, dan ini juga memerlukan persetujuan majoriti ahli di Parlimen.
3. Mewujudkan enakmen khusus di peringkat negeri-negeri berserta penyelarasan sebagaimana yang diperuntukkan dalam Jadual Kesembilan senarai kedua Perlembagaan Persekutuan bagi memberi kuasa kepada mahkamah Syariah untuk membincangkannya dan bidang kuasa penghakiman.
4. Memperkasakan bidang kuasa Mahkamah Syariah agar setara dan berkemampuan untuk memberikan penghakiman berkaitan urusan hal-ehwal umat Islam tanpa ada ruang untuk *dioverwrite* oleh bidang kuasa mahkamah sivil.
5. Mencari jalan dan memikirkan bagaimana secara teknikalnya keputusan penghakiman oleh Mahkamah Syariah mampu untuk dikuat kuasa dan berdiri dengan sendirinya tanpa dicabar oleh peruntukan sedia ada.

KESIMPULAN

Pelaksanaan perundangan Syariah Islam, khususnya undang-undang jenayah Islam adalah satu kewajipan bagi setiap Muslim yang *mukallaf*, di setiap pelosok dunia dan sepanjang kewujudan umur dunia ini. Cabaran dan halangan yang perlu dihadapi dalam usaha tersebut ialah fitrah perjuangan yang telah ada sejak mula Islam diutuskan kepada junjungan besar Rasulullah SAW. Biarpun corak dan warna yang berbeza, namun realitinya tetap sama, bahawa ia adalah suatu yang perlu diperjuangkan, dan memerlukan usaha yang berterusan dan kesabaran yang waja, di samping sokongan padu dari setiap Muslim. Kesedaran dan kefahaman perlu dipupuk berserta keyakinan bahawa Allah SWT pasti akan mengizinkan syiar-Nya ini tertegak pada satu hari yang pasti tiba.

Malaysia ialah sebuah negara yang semenjak dulu lagi telah menerima dan mempraktikkan pengamalan syariat Islam dan perkara ini telah berakar umbi dalam jantung kehidupan kemasyarakatannya. Perlu diambil perhatian dan dipastikan bahawa keprihatinan dan sensitiviti umat Islam tidak digugat dan diganggu oleh sesiapa saja. Ini kerana ia akan memberi kesan yang amat buruk terhadap perjalanan kehidupan, sama ada dari sudut kemasyarakatan mahupun kenegaraan. Memastikan kemuliaan dan kelangsungan Syariat Islam di negara ini adalah misi dan visi yang paling penting buat setiap warganegara yang bergelar Muslim.

Setiap umat Islam berkewajipan untuk memahami dan memenuhi maksud dan keperluan Syariat Islam serta bertanggung jawab untuk memberikan gambaran dan contoh yang baik tentang agamanya supaya tidak timbul persepsi dan tanggapan yang negatif dari pihak luar atau sesama sendiri. Banyak bukti perkembangan mutakhir ini yang sebenarnya membimbangkan dan mencetuskan fenomena yang tidak sihat terhadap masa depan negara dan syariat Islam. Antaranya ialah seperti program yang jelas tidak selari dengan sensitiviti umat Islam seumpama penganjuran program *I Want to Touch a Dog*, pesta arak yang telah mengorbankan beberapa nyawa di Stadium Bukit Jalil, program anjuran kelompok pendokong LGBT yang diadakan secara terang-terangan, kelantangan kelompok liberal yang bersekongkol dengan pihak bukan Islam untuk mengkritik dan memperlekehkan institusi pengurusan Islam, kemunculan fahaman yang membawa kesan negatif kepada syariat Islam dan kemurnian akidah seperti aliran Syiah, pro-Daesh, *free thinker*, ateis, liberal, anti-Hadis dan murtad.

Begitu juga, kes kekeluargaan yang berkenaan penukaran agama kepada Islam yang menyentuh persoalan akidah telah mula dicabar dan dihalang mengikut saluran dan pentafsiran perundangan. Bidang kuasa penguatkuasaan perundangan dan hukuman bagi individu yang asalnya seorang Muslim dan kemudiannya menukar kepercayaan kepada agama yang lain dilihat juga dilihat terlalu longgar dan mempunyai banyak *loop holes* (kelompangan) yang tidak memihak kepada Syariat Islam dan umat Islam, sedangkan hukuman bagi membuang sampah dilihat lebih berat daripada yang membuang akidah. Pelbagai usaha yang mencabar kesahihan penghakiman Mahkamah Syariah dengan memperlekehkan penguatkuasaan enakmen negeri telah digiatkan. Malah, Badan Bukan Kerajaan (NG) seperti *Interfaith Commission* (Suruhanjaya Antara Kepercayaan) ditubuhkan untuk membolehkan mereka meminda beberapa ajaran asas Islam yang boleh merosakkan akidah umat Islam serta lebih berpihak kepada orang bukan Islam.

Setiap individu Muslim perlu prihatin dan bangkit dari lena yang sudah terlalu panjang, menyumbang usaha dan idea serta mengambil bahagian untuk mendidik generasi baru yang dilihat begitu rapuh dan menjadi sasaran mudah untuk dirosakkan. Pergaulan bebas antara remaja lelaki dan perempuan tanpa batasan, budaya seks bebas, kerosakan nilai moral dan institusi kekeluargaan yang semakin tidak bermaya untuk mendidik generasi Y, arus media sosial dan aplikasi internet tanpa batasan dan banyak lagi elemen kehidupan juga umpama barah yang makin menular dan mungkin menyumbang ke arah kehancuran Syariat dan umat Islam.

Sejarah telah membuktikan para musuh Islam akan sentiasa berusaha untuk menghapus dan melenyapkan agama suci ini, dengan menggunakan cara dan wasilah yang pelbagai bentuk. Malaysia pula ialah tapak syariat dan akidah Islam yang subur sejak sekian lama, yang perlu dirosakkan dengan cara merosakkan umat Islamnya. Usaha merealisasikan perundangan Syariah Islam di Malaysia perlu didukung oleh hati-hati yang ikhlas dan tidak pernah penat berdoa dan sentiasa gigih bekerja untuk memelihara dan memastikan keutuhan serta kelangsungan syariat Islam.

RUJUKAN

- Abdul Rahman Abdullah. 1997. *Pemikiran Islam di Malaysia: Sejarah dan Aliran*. Jakarta: Gema Insani Press.
- Abu Zahrah, Muhammad. 1987. *Ahkam al-Jarimah wa al-'Uqubah fi al-Fiqh al-Islami*. 'Amman: Maktabat al-Mansur.
- al-'Alim, Yusuf Hamid. 1992. *al-Maqasid al-'Ammah li al-Shari'ah al-Islamiyyah*. Riyad: al-Dar al-'Alamiyyah li al-Kitab al-Islami.
- al-Attas, Syed Muhammad Naquib. 1989. *General Theory of Islamization of the Malay-Indonesian Archipelago*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- 'Awdah, 'Abd al-Qadir. t.th. *al-Tashri' al-Jina'i al-Islami muqarinan bi al-Qanun al-Wad'i*. Bayrut: Dar al-Kitab al-Ghazali.
- al-Buti, Sa'id Ramadan. 1982. *Dawabi' al-Maslahah fi al-Islam*. Bayrut: Mu'assasat al-Risalah.
- Hamid Jusoh. 1990. *Pemakaian Undang-undang Islam: Kini dan Masa Depan di Malaysia*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Ibn al-Qudamah, Muwaffaq al-Din 'Abd Allah ibn Ahmad. 1997. *al-Mughni*. Bayrut: Dar al-'Alam al-Kutub.
- Ibn Taymiyah, Taqi al-Din Ahmad ibn 'Abd al-Halim. 2001. *Makarim al-Akhlaq*. Bayrut: al-Maktabah al-'Ashriyyah.

- Ibnor Azli Ibrahim, Mohd Hafiz Safiai & Ezad Azraai Jamsari. 2015. Functions of astrofiqh observatories in Malaysia in solving astrofiqh issues. *Mediterranean Journal of Social Sciences* 6(1S1): 112-119.
- Kamal Halili Hassan. 1988. The Shari'ah Court and Art. 121(A) of the federal constitution. *Jurnal Perundangan* 1(1): 1-16.
- M. Suffian Hashim. 1972. The relationship between Islam and the state in Malaya. *Intisari* 1(1): 7-21.
- Mahyidin Hamat, Zuliza Mohd Kusrin, Ezad Azraai Jamsari, Noorsafuan Che Noh & Md Yazid Ahmad. 2017a. Implementation of marriage dissolution by *li'an* (invoking mutual curses) in Islam. *International Journal of Advanced Research* 5(1): 1466-1470.
- Mahyidin Hamat, Zuliza Mohd Kusrin, Ezad Azraai Jamsari, Md Yazid Ahmad & Noorsafuan Che Noh. 2017b. *Talaq* (divorce) procedure in the provisions of Muslim family and inheritance law of Patani province, Southern Thailand. *IOSR Journal Of Humanities And Social Science* 22(2): 98-103.
- al-Mawardi, 'Ali ibn Muhammad. 1989. *al-Ahkam al-Sultaniyyah*. Bayrut: Dar al-Fikr.
- Mohd Hafiz Safiai, Ibnor Azli Ibrahim, Ezad Azraai Jamsari, Md Yazid Ahmad & Badlihisam Mohd Nasir. 2016. The continuity of astrolabe as a multipurpose astrofiqh instrument. *International Journal of Applied Engineering Research* 11(9): 6081-6086.
- Mohd Salleh Abbas. 1986. *The Constitution of Malaysia: Further Perspective and Development*. Singapore: Oxford University Press.
- Othman Ishak. 1981. *Fatwa dalam Perundangan Islam*. Kuala Lumpur: Penerbit Fajar Bakti.
- Rahimin Affandi Abdul Rahim. 1999. *Islamic Legal Reform in the Administration*. London: Birmingham University Press.
- Wan Zulkifli Wan Hassan, Jamsari Alias, Ezad Azraai Jamsari, Luqman Abdullah & Sidek Abdullah. 2015. The approach of knowledge transfer in deriving shafi'ite hukum. *Mediterranean Journal of Social Sciences* 6(1S1): 260-271.
- al-Zuhayli, Wahbah Mustafa. 1985. *Fiqh al-Islam wa Adillatuhu*. Dimashq: Dar al-Fikr.
- Zulkifli Hasan. 2007. Isu undang-undang jenayah Islam di Malaysia dan sejauh manakah perlaksananya. <https://abimnegerisembilan.files.wordpress.com/2014/12/isu-undg-jnyh-msia.pdf>.

¹Mohd Mustaffa Jusoh @ Yusoff,
¹Jabatan Syariah, Fakulti Syariah dan Undang-undang,
Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor
Bandar Seri Putra, 43000 Kajang, Selangor, Malaysia

¹Mohd Musa Sarip,
¹Jabatan Syariah, Fakulti Syariah dan Undang-undang,
Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor
Bandar Seri Putra, 43000 Kajang, Selangor, Malaysia

²Wan Abdul Fattah Wan Ismail,
²Fakulti Syariah dan Undang-undang, Universiti Sains Islam Malaysia
Bandar Baru Nilai, 71800 Nilai, Negeri Sembilan, Malaysia

³Ezad Azraai Jamsari*
³Jabatan Pengajian Arab dan Tamadun Islam, Fakulti Pengajian Islam
Universiti Kebangsaan Malaysia, 43600 UKM Bangi, Selangor, Malaysia
*Corresponding Author: eajsti@gmail.com

³Noorsafuan Che Noh
³Jabatan Pengajian Arab dan Tamadun Islam, Fakulti Pengajian Islam
Universiti Kebangsaan Malaysia, 43600 UKM Bangi, Selangor, Malaysia